

Snabbprotokoll

Proposition 2

Integrationspolitiskt program 2008

Inledning

Finland är en del av Europeiska Unionen och en global värld där människor i större utsträckning än tidigare rör sig mellan länder och arbetsmarknader. Under de följande tio åren behöver Finland minst hundratusen nya invandrare eftersom fler än hundratusen personer på grund av åldersstrukturen försvinner ur många av samhällets nyckelfunktioner. Men för att invandringen ska vara hållbar behövs en attitydförändring. Vi måste förändra oss och våra attityder, på arbetsmarknaden, i vardagen och mellan öronen.

Stabilitet råder inte överallt i världen och det ger en inflyttning i form av flyktingar och asylsökande som söker en trygg plats att leva på, fri från förföljelse eller annat förtryck. I vårt samhälle lever invandrare med olika bakgrund, både nyinflyttade och sådana som bott länge i landet. För alla med invandrabakgrund är den egna kulturella och sociala identiteten viktig.

Integration berör olika grupper med olika behov och bakgrunder, men generella servicebehov är språkkunskap, utbildning och sysselsättning. Gemensamt för var och en är att man vill må bra och känna tillhörighet med det finländska samhället. Finland måste bli bättre på att integrera invandrare i samhället.

Det mångkulturella samhället är ett faktum. Kulturmöten ställer krav på myndigheter och invånare. Migrationsrörelser är ett storskaligt fenomen, men samtidigt handlar det om enskilda människor som fattar omvälvande framtidsbeslut och hamnar ibland mot sin vilja att starta om i ett okänt land.

Det räcker inte med bara tolerans, det behövs en **aktiv kamp mot rasism och diskriminering**, ett **aktivt främjande av likabehandling, jämställdhet och mångfald**. Dessa är nyckelord om Finland vill lyckas med en utökad invandring och integrering av nyfinländare. Det behövs en drivande integrationspolitik för att klara av det ansvar och de möjligheter det innebär. Sfp ser friare rörlighet för personer som en dimension av globaliseringen.

Sfp har en stark tradition av att jobba för tolerans, humana värden och minoritetsfrågor och är därför speciellt mån om invandrarernas integration och välbefinnande. Invandringen till Finland har under flera decennier varit blygsam i jämförelse med andra nordiska länder. Under 2000-talet har också andra partier börjat inse att en aktivare och mänskligare invandrings- och integrationspolitik är ett måste – något som Sfp drivit på länge. Finland behöver en ny invandringspolitik som inkluderar och välkomnar nyfinländare i samhället. Det är dags att sluta misstänkliggöra och exkludera invandrare.

Beviljande av asyl och mottagande av kvotflyktingar å ena sidan och en ökad arbetskraftsinvandring å andra sidan står inte i något motsatsförhållande. Sfp vill åstadkomma en allmän humanistisk syn på flyktingar och asylsökanden.

Snabbprotokoll

Sfp anser att respekt för mänskan, respekt för invandraren, är en grundläggande värdering.

Invandraren möter de finländska myndigheterna

Sfp vill att tillståndsförvaltningen fungerar effektivt och smidigt. En invandrarens vistelse kommer att präglas av oro och osäkerhet om till exempel familjemedlemmars tillståndsärenden inte behandlas snabbt. I fall av arbetskraftsinvandring är det ur både arbetstagarens och arbetsgivarens synvinkel viktigt att uppehållstillståndsärendet behandlas kundtillvänt och snabbt. Ingen drar nytta av att behandlingen av asylärenden tar lång tid. Tillståndsmyndigheterna får inte bli en flaskhals som hindrar invandringen. De måste ha stor beredskap till rådgivning och snabba beslut. Sfp anser att en effektivisering av tillståndsmyndigheternas verksamhet är nödvändig. Samtidigt vill Sfp slå vakt om att myndigheterna i alla skeden iakttar invandrarnas rättigheter.

Behandlingen av uppehållstillstånd och asylärenden hanteras dels av migrationsverket och dels av polisen. Polisen och gräsbevakningsväsendet har befogenheter i ut- och avvisning. Dessa myndigheter har som uppdrag att säkerställa att ärenden sköts rättvist och enligt de normer som Finland förbundit sig att följa. Den mest centrala förpliktelsen är förbudet mot återsändande som skrivits in i vår grundlag. Det innebär att ingen får sändas till ett område där han eller hon riskerar råka ut för tortyr eller omänsklig behandling. Migrationsverket, gränsbevakningen och polisen har alla förpliktelsen att se till att Finland inte bryter mot förbudet mot återsändande och att även övriga mänskliga rättigheter iakttas. Detta har inte alltid lyckats. Finland har dömts i Europeiska människorättsdomstolen för brott mot förbudet mot återsändande och Europarådets kommitté mot tortyr har anmärkt mot förfaranden som använts vid avvisning.

Den som ut- eller avvisas ska ges möjlighet att förbereda sig och sköta om sina angelägenheter före resan. Speciellt vid avvisningar av asylsökande som fått avslag har polisens strävan att säkerställa verkställigheten fått gå före den asylsökandes rätt att förbereda sig. Det att polisens roll begränsas sig till verkställigheten får inte innebära ett negligierande av den asylsökandes rättigheter. Möjligheterna att efter ut- eller avvisningsbeslut återvända självmant utan polisiära tvångsmedel måste utvecklas och prioriteras.

Det finns idag inget system för uppföljning av ut- och avvisningar som ger information om huruvida de genomförts korrekt.

Om en asylsökande får avslag i något av de så kallade försnabbade förfarandena finns risken att han eller hon avvisas innan en domstol har haft möjlighet att ta ställning till ärendet. Det här är möjligt bland annat om man anser att den asylsökandes hemland är ett så kallat säkert ursprungsland (tryggt land). Finland har inga listor på säkra ursprungsländer utan det avgörs individuellt från fall till fall. Själva begreppet om säkra ursprungsländer kan ifrågasättas. Sfp anser att man inte kan utgå ifrån att något som helst land alltid kan anses vara säkert för alla dess medborgare.

Kvotflyktingar har fått sin flyktingstatus av Förenta Nationernas flyktingorgan UNHCR. De kan varken återvända till sitt hemland eller stanna där de är utan måste få ett nytt hem i ett tredje land. Finlands flyktingkvot som årligen fastställs i budgeten har redan länge varit sjuhundrafemtio personer. Det är dags att höja den.

Snabbprotokoll

För att Finlands flyktingpolitik ska fungera krävs det att de kvotflyktingar som kommer till Finland och de asylsökande som får uppehållstillstånd får en kommunplats - en egen hemkommun. I dag väntar kvotflyktingar som valts till Finland i flyktingläger i svåra förhållanden och asylsökande som fått uppehållstillstånd i mottagningscentraler på grund av att det inte finns kommunplatser för dem.

Därför anser Sfp

att självständigt återvändande ska prioriteras framom avlägsnande med poliseskort

att det ska utarbetas ett system för uppföljning av avvísningar och utvisningar

att uppehållstillståndsprocessen ska vara snabb och smidig

att asylbeslut ska fattas med iakttagande av bästa möjliga rättssäkerhet

att flyktingkvoten ska höjas till ettusen personer per år (från nuvarande sjuhundrafemtio) och att det garanteras att den också fylls

att Sfp:s förtroendevalda i kommunerna ska arbeta för att kommunerna tar emot flyktingar

att de myndigheter som handhar migrationsärenden ska ha utbildning i mångkulturalism och mänskliga rättigheter

Integration är ömsesidig

Det är befogat att invandrare efter högst tre års vistelse i landet ska ha möjlighet att se invandringen som en permanent lösning. Samtidigt är det mycket viktigt att invandrare har möjligheter att leva med sin familj eller att bilda familj, för isolering från familjemedlemmar leder till en känsla av rotlöshet och utanförskap. Sfp betonar vikten av ett tydligt regelverk för invandrares vistelse, där trygghet och respekt för familjeband ska vara ledande principer.

Flyktingar och personer som fått andra former av internationellt skydd i Finland har rätt till familjeåterförening. De som har andra former av uppehållstillstånd, till exempel de som kommer till Finland efter att först ha hittat ett arbete här har rätt att få ta sin familj med sig om de kan försörja familjen. Denna så kallade försörjningsförutsättning anses uppfylld om nettoinkomsterna är 900 euro per vuxen och 450 euro per barn per månad. Detta är ett betydligt högre krav jämfört med när man anser att en finländsk familj klarar sig utan stöd. Man kräver med andra ord mer av immigranter än av finländare.

Föreningarna har en stor betydelse för integrationsprocessen, och ännu större om de fungerar i båda riktningarna, som till exempel "svensk-somaliska, svensk - ryska". Invandrare deltar i föreningsaktiviteter tillsammans med finländare vilket ökar förståelsen för kulturer och varandras sätt att verka. Föreningarna bör tilldelas en klar roll i det gemensamma arbetet för en god integration, som alltid börjar från gräsrotterna.

För att skapa delaktighet istället för rotlöshet ska det ges utrymme för politiskt engagemang och samhällsaktivitet för alla, på samma grunder. Syns och hörs invandrare

Snabbprotokoll

i politiska organ kan de påverka sin egen vardag vilket ökar känslan av tillhörighet. Finland är alla invånares land. Sfp jobbar målmedvetet med att engagera och bereda plats för politiskt intresserade invandrare.

Invandrare ska vara delaktiga från starten i integrationsprocessen och kunna påverka utformningen av den. Invandrare vet bäst hur det är att vara invandrare i Finland.

I all kommunikation mellan människor gäller ett ”ge och ta förhållande”. Sfp arbetar för en öppen och fungerande kommunikation mellan alla människor oavsett ursprung.

En större mångfald i samhället gör det viktigare att inse vad vi har gemensamt, och därför måste positiv information om vårt gemensamma strävande skapas, som i sin tur leder till ett sammanhållande i och för det multikulturella samhället.

För tillfället råder en stor informationsbrist för och om invandrare i Finland. Upplysning och informationskunskap minskar rädslan för det främmande och kan skapa samhörighet. Genom att ta fram invandrades kunnande och de positiva sidorna av invandring och multikulturalism skapar vi ömsesidig respekt människor emellan. Mediers roll inom attitydförändring är speciellt viktig. Ett sätt att minska rädsla baserad på okunskap är att ta fram och sprida information om nya befolkningsgrupper som kommer till en kommun, till invånarna men även till tjänstemännen. För att förbättra beredskapen hos invandraren själv men också hos invånare, kommun, och stat bör så kallade invandrar- och informationspaket, också på invandrarens eget språk, sammanställas och distribueras.

Invandrare är inte de enda som ska integreras, även finländare ska integreras till invandrare. Ofta känns det som är främmande skrämmande. Genom informationsspridning får man till stånd en positiv utveckling av det mångkulturella Finland. Likheter bör betonas framom olikheter. Informationspaket till instanser som daghem, skolor, sjukvårdspersonal, kommuner med flera bör tas fram. Integrationsplaner bör alltid göras individuellt och i samråd med invandraren. Därtill bör planerna kontrolleras/revideras efter tre år.

Därför anser Sfp

att mer stöd ska ges till föreningar och frivilliga organisationers integrationsarbete

att partiets målsättning i val ska vara fler kandidater med invandrarbakgrund per valområde

att invandrare ska ges möjlighet att delta när integrationspolicyn utformas

att informationspaket ska utarbetas och distribueras till invånare, tjänstemän och invandrare

att det bör ordnas mångkulturell utbildning för kommunala och statliga tjänstemän

att en invandrades försörjningsförutsättning ska fastställas till en nivå som motsvarar den finländska familjens försörjningsnivå

att individuella integrationsplaner ska kontrolleras också efter tre år

Snabbprotokoll

Medborgarskap

Frågeställningar kring finländskt medborgarskap är viktiga för en fungerande och fruktbar integrationspolitik. Att bli finländsk medborgare kan vara ett viktigt steg i den totala integrationsprocessen, och är en fråga om inflytande och delaktighet, rättighet och skyldighet.

Möjligheterna till medborgarskap måste presenteras tidigt för invandrare och flyktingar i landet, helst i en stegmodell som gör det förståeligt och enkelt för den aktive att uppsätta mål för ett möjligt nytt medborgarskap i republiken Finland. Informationen om hur man kan bli medborgare och vilka rättigheter och skyldigheter detta medför måste därför ges redan i mottagarskedet, helst på den anländandes eget språk.

Många invandrare och en del flyktingar har inga ambitioner att bli medborgare, men medborgarskap medför unika rättigheter och möjligheter som alla invånare i Finland bör vara medvetna om.

En ansökan om medborgarskap innebär en viljeyttring från den sökande att binda sig vid det land han eller hon bor i. Ur samhällets synvinkel är det positivt att den sökande har denna vilja. Av denna orsak skall det finnas en balans i kraven som ställs för medborgarskap. Kraven finns för att garantera att den sökande verkligen har en vilja att binda sig vid det nya hemlandet. Om kraven är för höga motarbetar de däremot sitt eget syfte. Det får inte heller göras allt för besvärligt att bevisa att man uppfyller kraven. En kontinuerlig kritisk granskning av kraven är därför motiverad. Främst är det frågan om kravet på längden på vistelsen i Finland och kravet att behärska någotdera av våra nationalspråk som fodrar en kontinuerlig kritisk granskning. Ett konkret problem är att det ordnas för få tillfällen där den sökande kan bevisa sina språkkunskaper.

Därför anser Sfp

att det är dags att tillsätta en utredning för att se över behovet av justeringar i medborgarskapslagstiftningen

att information och material om och kring medborgarskap ska utarbetas på flera relevanta språk. Materialet ska förutom information om processen som leder till medborgarskap också innehålla information om vilka rättigheter och skyldigheter finländska medborgare har

Snabbprotokoll

Invandrare behöver arbetsplatser, arbetsplatser behöver invandrare

Varje vuxen individ har rätt till arbete och därigenom möjligheter att kunna försörja sig själv och sin eventuella familj. Etnisk mångfald i arbetslivet innefattar enligt lagen lika rättigheter och möjligheter i fråga om arbete, anställningsvillkor samt personlig utveckling i arbetet oavsett etnisk tillhörighet.

Många invandrare som kommer till Finland är välutbildade. För att kunna verka inom sitt specifika yrkesområde bör man ha möjlighet att få sin examen och kompetens prövad, samt erbjudas kompletterande utbildning i de fall det anses nödvändigt. Att inte tillvarata yrkeskunniga invandrarers kompetens är ett slöseri med resurser. Inom vissa yrkeskategorier, till exempel läkarkåren, finns utarbetade system för hur man kan få sin utbildning kompletterad i Finland. Ett system för en övergripande komplettering av yrkesutbildning inom olika utbildningsnivåer bör fås till stånd.

I en allt mer öppen global arbetsmarknad bör det framförhandlas ett system för en jämförbar värdering av examina och arbetserfarenhet. Detta bör vara baserat på en överenskommelse mellan sändande och mottagande länder.

Det finns en betydande grupp människor av utländskt ursprung, som saknar arbete i Finland. Detta är fallet främst inom huvudstadsregionen och i större städer. Arbetslösheten är högre bland vissa nationaliteter. Människor med flyktningbakgrund eller utländska makar till finländare hör oftast till denna grupp.

Det krävs en genomgripande attitydförändring hos bland andra arbetsgivare för att åtgärda detta missförhållande.

Sfp vill arbeta för att människor med utländsk bakgrund får en jämlik behandling på arbetsmarknaden.

Många utlänningar upplever att de befinner sig i en ond cirkel. Arbetsgivaren kräver goda språkkunskaper i svenska eller finska. Invandraren behöver förutom språkkurser också praktisk erfarenhet av att få tala språket. På grund av att man saknar arbete begränsas också den praktiska språkanvändningen.

Regeringens invandrapolitiska program från hösten 2006 utgör en god grund och bör förverkligas. Programmet bygger bland annat på att invandrarers möjligheter till lika och icke-diskriminerande behandling i samhället förbättras, samt att utvecklingen av pluralistiska och mångkulturella arbetsgemenskaper främjas och förutsättningarna för övervakning av utländska arbetstagares arbetsvillkor förbättras.

Enligt nuvarande utlänningslag ska de med fast arbete ges kontinuerligt uppehållstillstånd och enbart de som har tillfälligt arbete ges tillfälliga uppehållstillstånd. Trots det är i praktiken idag de flesta uppehållstillstånd som ges arbetstagare tillfälliga, så kallade B-uppehållstillstånd. De begränsade rättigheterna förknippade med tillfälliga uppehållstillstånd skapar problem för arbetstagaren. Det gäller rätten till hemort, utbildning och sjukvård. De uppehållstillstånd som ges arbetstagare borde utformas så att arbetstagaren har tillräckliga rättigheter och möjlighet att integreras i det finländska samhället.

Snabbprotokoll

Finland står inför en situation med brist på arbetskraft. Vi ser redan nu hur de stora årskullarnas pensionering påverkar arbetssituationen inom vissa branscher, vilket leder till att företag rekryterar utländsk arbetskraft. Vi har ett matchningsproblem i Finland. Trots arbetslöshet finns det parallellt en arbetskraftsbrist. Om det vore möjligt för en potentiell arbetstagare att söka jobb i Finland medan han eller hon vistas i landet på visum, skulle det bli betydligt lättare för arbetsgivare och arbetstagare att hitta varandra.

Det bör utarbetas ett vägledningssystem för invandrare som kommer till Finland för att arbeta. Syftet med ett vägledningssystem är att engagera samtliga samhällssektorer som involveras i och påverkas av invandring samt att skapa fungerande system för att hantera de sociala utmaningarna som uppstår. Ett första steg är ett ankomstpaket på arbetstagarens modersmål som hjälper arbetstagaren att förstå den finländska arbetsmarknaden.

Därför anser Sfp

att uppehållstillstånd för arbetstagare ska ge arbetstagaren och hans eller hennes familjer tillräckliga rättigheter för att möjliggöra en integrering i det finländska samhället

att det ska vara möjligt att söka arbete i Finland medan man uppehåller sig här med visum

att det ska göras möjligt att få uppehållstillstånd medan man befinner sig i landet

att ett vägledningssystem ska byggas upp, med bland annat ankomstpaket

att kontrollen över anställningsvillkor för invandrare ska förbättras

att ett system för att kunna komplettera sin tidigare utbildning ska utarbetas

att systemet för godkännande av utländska examina måste förbättras

att det ska etableras ett bättre kontaktnätverk (samarbete) mellan mottagande och sändande länder

att det genom till exempel belöningssystem och kampanjer ska åstadkommas en attitydförändring hos arbetsgivare

att staten ska ta i bruk en formaliserad kompetensanalys så att invandraren kan integreras och ges arbete på rätt kompetensnivå

Utbildning – framåt i livet

Att kunna kommunicera på landets språk är en grundförutsättning för lyckad integration. Fem delar är viktiga när det kommer till språkutbildning för invandrare:

- Förberedande undervisning i och på svenska
- Undervisning i svenska som andra språk

Snabbprotokoll

- Det egna modersmålet
- Stödundervisning
- Invandraren ska också i praktiken ges rätt att välja integrationsspråk, finska eller svenska

Det finns olika resurser för de olika delområdena.

Den finlandssvenska problematiken inom invandringspolitik är att invandrare slussas in i det finska samhället, systemet är byggt på finska. Invandrare befrias från svenskundervisning i finska skolor.

Undervisning i svenska är en självklar målsättning för Sfp. Sfp anser att undervisning i det egna modersmålet ska säkerställas för alla skolelever.

Det behövs resurser inom utbildningen för att klara av en större invandring och satsningar måste göras inom utbildningsinstanserna.

Respekt för alla religioner främjas genom upplysning. Utmaningen här är hur man förverkligar utbudet på undervisning i det egna modersmålet och religion om det är svårt att hitta lärare i olika språk eller religioner. En lösning kunde vara en lärarpool (jämför de gemensamma invandrantjänsterna som finns redan nu) för att lösa bristen på lärare. Sfp jobbar för att den egna identiteten erkänns och beaktas i skolan

Sfp vill se flera utländska studerande vid högskolorna. Det finns för lite högskoleundervisning på engelska.

Läromedel i svenska för invandrare i Finland är ofta otillräckliga och de svenska läromedlen från Sverige fungerar inte nödvändigtvis i en finlandssvensk kontext. Det är nödvändigt att läromedel utgående från finlandssvenska förhållanden produceras.

De båda nationalspråkens lika ställning innebär att också svenskan ska vara ett alternativ för invandrare. På många tvåspråkiga orter existerar det idag en valmöjlighet, men ofta är finska det enda alternativet. Trots detta uppger åtta procent av invandrare svenska som huvudspråk. Sfp betonar fortsättningsvis att flyktingar och invandrare bör ha möjlighet att välja att lära sig finska eller svenska.

Därför anser Sfp

att lärarpooler för språkundervisning ska upprättas

att det ska produceras finlandssvenska läromedel för invandrare

Bostadspolitik – mångfald i boendet

Det är naturligt att den som kommer från ett annat land väljer att bosätta sig i närheten av människor hon eller han känner samhörighet med. Problemet är ghettosering, det vill säga att invandrare blir fast i socialt utsatta förorter för att de inte har möjlighet till

Snabbprotokoll

alternativa förmånliga boendeformer och miljöer. Målet ska vara att alla får välja var och hur de bor, i hyresrätt, bostadsrätt eller ägobostad.

Bostadsrättsformen är ett socialt alternativt där man erhåller en permanent bostad genom att erlægga femton procent av bostadens värde samt ett månatligt vederlag. Dessutom får invånaren rätt att delta i bolagets beslutsfattande, vilket ökar delaktigheten. Med fler bostadsrättsbolag blir det även en bättre blandning av invånare med olika bakgrund, både finländare och nyfinländare. Detta skapar nya möten mellan människor vilket leder till en bättre integration.

I huvudstadsregionen, där mer än hälften av alla invandrare bor, råder stor bostadsbrist. I Finland finns drygt trettiotusen bostadsrättsbostäder med cirka hundratusen invånare. Det måste bli fart på bostadsbyggandet och framför allt i huvudstadsregionen bör bostadsrättsbolag prioriteras framom hyreshus. Att få bukt med bostadsbristen samt att kunna erbjuda andra boendeformer än hyreslägenheter är en viktig förutsättning för att få bukt med segregationen och ghettoiseringen.

Att skaffa sig en bostadsrätt kräver en någorlunda god privatekonomi. Det måste skapas kreditformer som möter invandrares behov beträffande investering i till exempel en bostadsrättsbostad. Staten bör ha beredskap att till en viss del garantera sådana låneformer. Dessutom bör myndigheter och privata kreditinstitut satsa på rådgivning beträffande boendeformer och kreditgivning för invandrare.

Därför anser Sfp

att kommunalt ägda hyreshus ska kunna omformas till bostadsrättsbolag i samförstånd med husets invånare

att bostadsområden ska omfatta en mångfald av boendeformer

att nya kreditformer med statsgaranti till viss del (jämför med ARAVA) ska skapas för att möta invandrares behov vid investering i bostadsrätter

att myndigheterna och privata kreditinstitut ska satsa på rådgivning beträffande boendeformer för invandrare

Fri rörlighet i EU – också för invandrare?

Migration är en angelägenhet för hela EU. Sedan 1999 har EU kompetens i asyl- och migrationsfrågor. Det har införts minimiregler för asylpolitiken inom EU, men en full harmonisering har ännu inte nåtts.

För europeiska stater, inklusive Finland, är mottagandet av flyktingar ett viktigt humanitärt åtagande. Asylpolitiken är en mycket viktig indikator för trovärdigheten och äktheten i EU:s människorättspolitik. Dessutom kan en ansvarsfull människorättspolitik i framtiden vara ett viktigt argument för en invandrare att välja att flytta till Europa. Sfp förutsätter att EU bibehåller och stöder asylinstitutet och följer höga människorättsstandarder i harmoniseringen av EU:s asylregelverk.

Snabbprotokoll

Ett centralt argument för införande av en allt striktare gränskontroll i Europa har varit att regeringarna på detta sätt vill få bukt med illegal invandring och människohandel. I praktiken slår de här åtgärderna tyvärr hårt mot dem som söker skydd i Europa. Den berättigade kampen mot utnyttjande av människors ekonomiska nöd eller direkta fara måste förankras i de mänskliga rättigheterna och flyktingars skyddsbehov.

Möjligheten för immigranter med uppehållstillstånd i EU:s medlemsländer att nyttja den fria rörligheten för arbetskraft är begränsad. Rätten för immigranter att söka arbete inom hela EU borde utvidgas.

Det är fortfarande nationell kompetens att avgöra hur mycket invandring ett medlemsland inom EU behöver. Ur Finlands synvinkel är det viktigt att den arbetsrelaterade invandringen kan möta behovet av arbetskraft. På europeisk nivå fastställda kvoter för invandring skulle äventyra denna klara utgångspunkt för invandringspolitikerna i Finland.

Därför anser Sfp

att Finland genom sitt exempel och genom sin politik ska verka för en flykting- och asylpolitik i EU som iakttar de mänskliga rättigheterna

att åtgärder mot illegal invandring ska granskas mer kritiskt än idag, så att regeringarnas åtgärder inte skapar ytterligare marknad för människohandel och smuggling.

att arbetskraftens fria rörlighet ska gälla även immigranter

att inga kvoter för invandringen ska införas

Avslutning

Samhällsfreden, demokratin, den rena miljön, en god samhällsservice och en fungerande förvaltning är egenskaper i det finländska samhället som invandrare idag värdesätter och som ger oss goda möjligheter att konkurrera om arbetskraften. Ändå är invandring och en mer mångkulturell befolkning en stor utmaning för samhället, och därför är det viktigt att invandringen sker på ett sätt så att samhällets strukturer klarar av de nya utmaningarna.

Kommunerna har ett stort ansvar för att integreringen ska lyckas. Det krävs därför att kommunerna anpassar sin organisation så att den kan svara på de behov ett mångkulturellt samhälle förutsätter.

Kommunerna måste också vara mera redo än nu att ta sitt ansvar för flyktingmottagningen.

För att invandrare ska ha en verklig chans i sitt nya hemland måste de få uppleva delaktighet i samhället. En väldefinierad och stark rättställning är ett viktigt element. Finlands grundlag, som i princip erkänner lika grundrättigheter åt alla bosatta i Finland är en god grundval för Finland och ett gott exempel för Europa. Diskriminering och orättvisa arbetsförhållanden utgör också en grogrund för misstänksamhet och rädslor för orättfärdig konkurrens från den inhemska arbetskraftens sida. **Sfp:s övertygelse är**

Snabbprotokoll

att respekt för invandrares rättigheter och frihet från diskriminering är en ödesfråga för invandrares anpassning, men också för hela befolkningens godkännande av invandring.

Sfp ser optimistiskt på Finlands möjligheter till en större invandring och till att bidra till att skapa en långsiktig och hållbar invandringspolitik för Europeiska Unionen. Sfp vill göra fördelarna med vårt samhälle mer tillgängliga för de invandrare som har valt att bosätta sig i Finland.